

5. Răspunsul Curții la întrebarea 3 din trimiterea preliminară în cauza C-446/04 se aplică și în cazul în care filialele nerezidente cărora nu s-a putut efectua nicio cesiune nu sunt supuse impozitării în statul membru al societății-mamă?

(¹) Hotărârea din 9 noiembrie 1983, Amministrazione delle Finanze dello Stato/San Giorgio (C-199/82, Rec., p. 3595).

(²) Hotărârea din 5 martie 1996, Brasserie du Pêcheur/Bundesrepublik Deutschland și The Queen/Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd. și alții (C-46/93 și C-48/93, Rec., p. I-1029).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel d'Amiens (Franța) la 31 ianuarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Cauza C-42/11)

(2011/C 103/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel d'Amiens

Partea din acțiunea principală

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Întrebările preliminare

- Principiul nediscriminării prevăzut la articolul 12 CE [devenit articolul 18 TFUE] se opune unei legislații naționale precum cea prevăzută la articolul 695-24 din codul de procedură penală, care rezervă facultatea de a refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate la cazul în care persoana căutată are cetățenia franceză iar autoritățile franceze competente se angajează să procedeze la această executare?
- [...] Transpunerea în dreptul intern a motivului de neexecutare prevăzut la articolul 4 alineatul (6) din Decizia-cadru (¹) este lăsat la discreția statelor membre sau are caracter obligatoriu și, mai ales, un stat membru poate adopta o măsură care să implice o discriminare pe motiv de cetățenie?

(¹) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Acțiune introdusă la 1 februarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-46/11)

(2011/C 103/29)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Petrova și K. Herrmann, peñnomocnicy)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin transpunerea incorectă a condițiilor de stabilire a derogărilor prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (¹), Republica Polonă și-a încălcat obligațiile care îi revin potrivit acestei dispoziții;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că Republica Polonă a transpus incorect în dreptul polonez condițiile de stabilire a derogărilor de la interdicțiile privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună menționate la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE.

În primul rând, prin două regulamente ale ministrului mediului privind speciile de floră și de faună sălbatică protejate, la paragraful 7 punctul 1 și paragraful 8 din acestea, se permite stabilirea unei derogări generale de la interdicțiile destinate protecției speciilor (precum, interdicția de ucidere, de capturare etc.) în legătură cu activități care țin de domeniul exploatării agricole raționale, de domeniul forestier și piscicol. Or, o astfel de posibilitate de derogare nu este prevăzută la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE.

În al doilea rând, posibilitatea, prevăzută la articolul 52 alineatul 2 punctul 5 din Legea privind protecția naturii, de a stabili o derogare de la interdicțiile privind protecția speciilor de faună „pentru a evita daunele grave în special, cele aduse activității agricole, forestiere sau piscicole”, are o sferă mai extinsă decât derogarea prevăzută la articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/43/CEE.

În al treilea rând, posibilitatea, prevăzută la articolul 56 alineatul 4 punctul 2 din Legea privind protecția naturii, de a stabili o derogare de la interdicțiile privind protecția speciilor, dacă aceasta rezultă din „necesitatea de a limita daunele grave aduse economiei, în special activității agricole, forestiere sau piscicole”, are o sferă mai extinsă decât derogarea prevăzută la articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva habitate.